

Un bunyol

o és el títol més ocurrent, però després del partit d'ahir a la Ciutat Esportiva de Bunyol sí un dels més adients. Que els jugadors del Llagostera saludessin els cinc aficionats que es van desplaçar a València quan deixaven el camp és un gest digne d'elogiar, i si es vol fins i tot, serveix de 'disculpa' per 90 minuts per passar pàgina. Els de l'Atlètic Llevant, tot i haver guanyat també ho haurien d'haver fet, ja que van estar igual de malament. Que la victòria s'acabés decidint a favor del conjunt valencià gairebé és una simple qüestió d'estadística. Ni el temps va acompanyar, i el fort vent que va bufar durant el partit va acabar sent coresponsable del poc futbol que es va veure sobre el camp. Sense ser decisiu, tampoc l'àrbitre va tenir el seu millor dia. Per treure-li una lectura positiva, és cert que l'entrega dels futbolistes va ser absoluta i ells són els primers que volen oblidar ràpid aquesta derrota. Els gironins no van estar encertats però van intentar ser fidels a la seva filosofia, i només cal acceptar que quan les coses no surten poca cosa s'hi pot fer. Reconegut per ells el mal partit, de què serveix remoure res? Les crítiques han de ser constructives. Oriol Alsina podrà extreure poques conclusions més, potser també trobar una explicació de per què aquest curs se li estan ennuegant els equips filials, en molts casos amb poc perfil formatiu i farcits de futbolistes que marquen la diferència. Fins ara s'ha empatat amb Espanyol i Vila-real i perdut contra Barça i Llevant. La competició no dóna gaire temps, ja que la setmana que ve reben un València-Mestalla situat en zona de promoció d'ascens. La millor forma de treure aquesta sensació d'ahir és sumar un triomf amb gust de fartó.

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/esports/2016/11/07/bunyol/813395.html?utm_source=rss